

Pensionsrets Fortabelse som Straf eller blot som et Tab af en Rettighed. Foraavidt man nu vil betragte det som en Straf, saa troer jeg, at Domstolene alene af den Grund ere mindre skikkede til at afgjøre dette, at en saadan Straf ikke er opført i den almindelige Straffelov, til hvilken Domstolene, saasnart der er Spørgsmaal om Straf, naturligen vilde holde sig. Naar der ikke er Spørgsmaal om egentlige Embedsforseelser, men om Forseelser af anden Art, der gjøre Embedsmanden uskikket til hans Embede, saa vilde Domstolene, idet de have idømt den Vedkommende den for Forseelsen fastsatte Straf, ansee det for at være Noget, der egentlig ikke vedkommer dem, at ikende den Vedkommende en ny Straf foruden den, han allerede er idømt. Lader os f. Ex. antage, at det er gjentagen Usædelighed, som gjør, at en Embedsmand maa anses for egnet til at fjernes fra en vis Embedsstilling, hvor man ikke kan taale en usædelig Embedsmand. Naar da Usædeligheden er af den Art, at den i og for sig falder ind under Lovens Straf, saa vilde Domstolene, naar Sag er bleven anlagt, idømme ham denne Straf, og jeg troer da, at det er en naturlig Følelse hos de almindelige Dommere, der vil bringe dem til at sige: Efterat Manden er idømt den Straf, som Straffeloven har fastsat for denne Forseelse, saa vilde vi ikke idømme ham Tabet af Pensionsretten som en ny Straf. Altsaa, dette indtræder, hvis man betragter Tabet af Pensionsretten som en Straf. Men min ærede Collega sagde, at i ethvert Tilfælde maa man betragte det som Tabet af en Rettighed, og at det er en almindelig Grundsatning, at enhver Borger, altsaa ogsaa Embedsmanden, skal kunne faae det afgjort ved Domstolene, om han skal tabe en vis Rettighed. Jeg holder nu ogsaa paa Embedsmændenes Ret, saavidt billigt er; men hvad angaaer denne Rettighed, da er det jo en saadan, der afledes af selve den Lov, som vi her forhandle, nemlig Pensionstov, og naar nu Pensionstov selv bestemmer denne Rettighed som en saadan, der ikke absolut skal undergives Domstolenes Provelse, men som i visse Tilfælde skal undergives en saadan Commissions Afgjorelse, saa synes det mig ikke, at

man kan beraabe sig paa, at Rettigheder kun kunne fortabes ifølge en Døm; man kan ikke gjøre det, naar der i selve den Lov, hvoraf Rettigheden afledes, er fastsat, at Rettigheden i visse Tilfælde kan fortabes eller indskrænkes ved Afgjorelse af en i Loven selv fastsat Commission. Jeg troer derfor, at man i det Hele taget kommer til et bedre Resultat ved den Fremgangsmaade, som er foreslaaet af den ærede Finantsminister, men som efter mit Skøn er bedre udtrykt i Vædringsforlaget under Nr. 2, og jeg lægger ogsaa Vægt paa, at man derved maaskee vil fjerne visse Fordomme mod Embedsmændenes Pensioneret. — Naar jeg endelig skal sige et Ord om Forholdet mellem disse Vædringsforslag og det Vædringsforslag, som er stillet af Udvalgets ærede Drdsfører under Nr. 3, saa skal jeg indskrænke mig til at bemærke, at den ærede Drdsførers Forslag gaaer ud fra, at man tør forudsætte, at Regjeringen ikke vil gjøre Embedsmændene Uret, og at man navnlig ikke, som det forrige Gang blev udtalt, kan gaae ud fra en Forudsætning om Demoralisation hos Regjeringen; men der er her ikke Spørgsmaal om en Demoralisation eller om en bevidst Uret, der er Spørgsmaal om en eenfaldig og maaskee lidensfabelig Opfattelse, og den kan meget vel gjøre sig gjældende hos en Minister. Jeg troer altsaa, at man ikke skal lægge Afgjorelsen alene i Ministerens eller, om man vil, i Regjeringens Haand, men skal give Embedsmændene den Garanti, som ligger i en Afgjorelse paa et andet Sted. Men idet man for særlige Tilfælde giver Embedsmændene denne Garanti, saa troer jeg ogsaa, at man derved vil opnaae en større, tilbørlig Streng- hed mod Embedsmændene i det Hele, fordi jeg troer, at en Minister, som selv skulde tage Embedsmandens Pensionsberettigelse en Dvid og henvise den til en Afgjorelse ved særlig Lov, hvormod han meget vel kan være tilbøjelig til at henvise Spørgsmaalets Afgjorelse til en saadan upartisk Dømsstol, og denne Commission troer jeg, vil i det Hele være strengere end Ministeren. Jeg troer altsaa, at der ved den foreslaaede Bestemmelse opnaaes en Sikkerhed for Embedsmændene mod